

ERDÉLYI ÖRMÉNY GYÖKEREK füzetek

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület havonta megjelenő kiadványa

VI. évfolyam 62. szám

2002. április

„Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék,,”
(Vörösmarty Mihály)

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása tagszervezetei: a II., VI., IX. és XI. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzatok, valamint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén 17 órakor - hívottan és hívatlanul - mindenkit szeretettel vár a Budapest, V. Semmelweis utca 1-3. I. emeleti zeneterembe

Lapunk az interneten: www.magyar-orm.axelero.hu honlapon.

Elektronikus levélcímünk (E-mail): magyar.ormeny@axelero.hu

„Őrizd meg a Te népedet békében...”

„Élet Kenyere, a halhatatlanság előíze, szent, kimondhatatlan, félelmetes Titok, aki leszállottál az égből, hogy az emberek élete légy, add nekünk élő és elevenítő ajándékodat, akik éhezők vagyunk, hogy élvezhessük édességedet”.

Az egyház kívánsága, hogy a húsvéti időben járuljunk a szentségekhez: tartsunk bűnbánatot és részeseüljünk az eucharishtiában. Jézus az Élet Kenyere, lelkileg táplál, de közben nem feledkezhetünk el arról sem, hogy a lelki éhség mellett van testi éhség és szenvedés is. Különösen ez a hónap alkalmas arra, amikor az örmények szenvedéseire emlékezünk. Egyben pedig bízunk Jézusban, hogy mindenkit táplál irgalmával és kegyelmével.

Dr. Sasvári László

* * *

Pomogáts Béla

Ady és Erdély (második, befejező rész)

Az újságcikkek és folyóiratjegyzetek mellett igen sok költői mű is erdélyi élményeket rögzített és erdélyi szorongásokat fejezett ki, így a Magyar jakubinus dala, A fajtám takarója, az Intés az őrzőkhöz és más versek. Ady erdélyi költeményei közül ezúttal kettőt szeretnénk kiemelni és részletesen bemutatni, két olyan költeményt, amely mintegy jelképes módon is kifejezésre juttatja mindazt, ami *Ady Endrét* Erdélyhez fűzte: az egyiknek a Kalotaszentkirály, a másikkal Csucs a szülőhelye. A *Kalota partján* és az *Ember az embertelenségben* című versekre gondolok: mindkettő egy-egy rendkívül élesen és tragikusan megváltozott történelmi helyzetnek állít emléket, és egy-egy különlegesen zaklatott érzelmi helyzet kezdő, valamint végső pontját jelöli meg.

A Kalota partján egy 1914 júniusi vasárnap élményét örökíti meg, még a szarajevói merénylet és az első világháború kitörése előtt. Ady ekkor menyasszonyát látogatta meg Csucsán, másnap vele és özvegy Török Károlynéval, Boncza Berta nagyanyjával átkocsizott a közeli Kalotaszentkirályra, ahol rokonai: a Visky-familia tagjai éltek. „Délelőtt érkeztek - írja egy beszámolójában Kós Károly -, és Szentkirályra érkezve Zentelke kálvinista népe éppen a templomból igyekezett kifelé. És aki valaha látta Kalotaszeg magyar népét templomba vonuláskor, avagy templomból széledéskor, aki tudja, hogy Szentkirály-Zentelke magyarsága egyike a gyönyörű kalotaszegi nép leggyönyörűbbjének, és ez a falu maga is a legszebbek közül való, aki elképzeli a szentkirályi kálvinista templomot, ahogyan a dombon, a lombok között áll, a domb alatt kanyargó Kalota vizét a nagy út hídjával, azontúl a lombos, virágos, színesen ékes falut, melynek népe páratlan ősi viseletében, méltóságosan, lassan jó ki a cinteremből, az tudja, hogy ennél csudálatosabb kép alig-alig lehetséges.”

Ennek a csodálatos vasárnap délelőtti hangulatát és tündöklő paraszti pompáját örökítette meg a költemény: